

Aristotela upravo ono opće skupljeno iz pojedinačnog predmet (Aristotelove) znanosti, tako Petrić zaoštava tezu da je Aristotelova znanost s obzirom na svoj *ne-nužan, ne-uvijek-isti* predmet, u stvari mnijenje. Time Petrić zapravo kaže da je Aristotelova znanost – neznanstvena, ne-znanost. To određenje Aristotelove znanosti kao Platonova mnijenja druga je glavna razlika između Aristotela i Platona u dijalektici.

Treća razlika ulazi specifičnije u područje logike, ali i ovdje se logiku ne može striktno shvatiti kao formalnu logiku, nego nekako na razmeđu između logike, metodologije i teorije spoznaje.

U trećoj razlici riječ je o *oruđu znanosti*, odnosno o metodičkom postupku kojim se znanost pribavlja. Petrić kaže: Aristotel preferira *dokaz* (demonstratio) koji je sam izmislio, nasuprot Platonovoj *definiciji i diviziji*. Pod dokazom tu Petrić neosporno podrazumijeva, kako se i u daljnjem tekstu vidi, silogizam. Silogizam, dakle, Aristotel preferira pred definicijom i divizijom. Petrić, međutim, tvrdi da se u znanostima gotovo nigdje ne može naći silogizam; niti u znanosti o prvim bićima (tu vjerojatno misli na onaj dio *Metafizike* koji naziva *Mudrost*), niti u znanosti o prirodnim bićima, niti u matematici. Time je Petrić nabrojio tri teorijske znanosti (metafiziku, fiziku, matematiku) i ustvrdio da izvodi u tim znanostima nisu silogizmi, ili da su to bar vrlo rijetko.

Nasuprot silogizmu koji, ako ga se i uspije negdje pronaći, daje spoznaju (u konkluziji silogizma) o trpnji, odnosno *stanju nekog subjekta*, ističe Petrić definiciju i diviziju koje daju znanje o *biti* stvari. *Bit* stvari, nasuprot *akcidentalnom stanju* nekog subjekta – za Petrića nema dvojbe što je od toga znanstvenije, što u većoj mjeri pruža znanost. Taj dio obiluje citatima kojima želi istaknuti vrijednost definicije i diobe. Tako npr. odbacuje Petrić Aristotelovu tvrdnju da je divizija slabi silogizam (jer *uzima* tj. pretpostavlja ono što bi trebala dokazati), konstatacijom da Platon nikada nije doveo u vezu silogizam i diviziju.

Uspješnija je, međutim, jedna druga Petrićeva primjedba: Aristotel poznaje osim *dokazivanja* (ἀπόδειξις) i jednu drugu